

Cultura

L'ESTIU A ESCENA

Sílvia, filla de Càstor

La cantant palafrugellenca Sílvia Pérez Cruz va confirmar el seu gran talent i la seva enorme sensibilitat i capacitat de comunicació, dilluns a Cap Roig

17/08/11 02:00 - CHICANO - **DANI**

M'hauria agradat que dilluns haguéssiu pogut assistir a l'esplendorós concert que va oferir la palafrugellenca Sílvia Pérez Cruz als jardins de Cap Roig. Hauríeu plorat d'emoció amb les *Corrandes d'exili*, de Pere Quart, interpretades només amb el coixí de la guitarra de Raül Fernández, *Refree*, que s'aboca en la interpretació com si fos la darrera cosa que farà en aquest món; us hauríeu amarat del record, present en cada bri d'aire, en cada paraula, de Càstor Pérez, el pare de l'artista traspasat fa uns mesos, al qual li va dedicar diversos homenatges, implícitament o explícitament, ja sigui amb la interpretació de *Vestida de nit*, compost pels progenitors de la cantant, o amb la cançó *Pare meu*, amb lletra de Maria Cabrera i música de Sílvia Pérez, o amb la interpretació de *Nao seí*, un tema que va brollar a Portugal del record del pare absent compartit per la Sílvia i la seva germana Glòria. Molt possiblement aquests temes s'inclouran en el primer disc en solitari d'aquesta nova figura de la cançó catalana, *11 de novembre*. M'hauria agradat que haguéssiu vibrat amb el primer tema del recital, una meravellosa *Gallo rojo, gallo negro*, de Chicho Sánchez Ferlosio. M'hauria agradat que haguéssiu sentit una cançó que forma part del paisatge vital de la cantant, *Alfonsina i el mar*, que tocava amb 12 anys a la taverna La Bella Lola, i que haguéssiu comprovat com el motiu de l'èxit d'aquesta fantàstica cantant, a més d'una gran veu i una sensibilitat extrema, és la capacitat que té de comunicar. M'hauria agradat que haguéssiu vist amb quina facilitat canvia Sílvia d'estil, passant de l'havanera a la cançó llatina, per acabar pouant cançons de la tradició mallorquina o catalana, amb delícies com ara *La nina i son germà*. M'hauria agradat que haguéssiu sentit la telonera, la valenciana Clara Andrés, amb una proposta bella i intimista poc adient per l'enorme escenari de Cap Roig. No m'hauria agradat que haguéssiu comprovat com deixen entrar gent amb el concert començat molestant tothom; o com hi havia gent que marxava en els bisos; o les corredisses del personal del festival per la grada; o la deficient sonorització de diversos instruments. I les cadires! Les eternes i incòmodes cadires!

Notícies de ...

[Palafrugell](#)

Darrera actualització (Dimecres, 17 d'agost del 2011 02:00)

Publicat a

[El Punt Avui. Comarques Gironines](#) 17-08-2011 Pàgina 56

[El Punt Avui. Edició Nacional](#) 17-08-2011 Pàgina 56